

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/33/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010279
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Wänkeová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5313010279.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Márie Urbanovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7. apríla 2014 v Žiline, o sťažnosti odsúdeného K. L. a prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2Nt/9/2013 zo dňa 11.12.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť prokurátora a odsúdeného K. L. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Čadca rozhodol podľa § 400 ods. 1 Tr. por. tak, že vyhovuje návrhu odsúdeného K. L. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/95/2010. Súčasne podľa § 400 ods. 1 Tr. por. zrušil výrok o treste, ktorým odsúdenému K. L. pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 4 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. a prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky spolupáchateľstvom podľa § 20, § 352 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. bol uložený súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. bol zároveň zrušený výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu v Čadci pod č.k. 1T/110/2009 zo dňa 19.5.2010. Okresný súd ďalej podľa § 404 ods. 2 Tr. por. vrátil vec odsúdeného K. L. prokurátorovi Okresnej prokuratúry Čadca do prípravného konania. Podľa § 403 Tr. por. z dôvodov § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvineného K. L., nar. X.XX.XXXX v Z. H. zobral do väzby s tým, že lehota väzby začne plynúť okamihom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2Nt/9/2013 zo dňa 11.12.2013.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu, bezprostredne po jeho vyhlásení, odsúdený zahlásil sťažnosť proti výroku IV., teda proti výroku, ktorým bol vzatý do väzby. Prokurátor podal sťažnosť proti všetkým výrokom uznesenia okresného súdu.

Písomným podaním, doručeným okresnému súdu dňa 20.12.2013, prokurátor zobral späť sťažnosť podanú na verejnom zasadnutí dňa 11.12.2013, a to vo vzťahu k výrokom pod bodmi I. a IV. uznesenia Okresného súdu Čadca, pričom sťažnosť podanú proti výroku, ktorým súd zrušil výrok o treste Okresného súdu Čadca, v konaní pod č.k. 1T/95/2010 zo dňa 23.2.2011 (bod II. uznesenia) a proti výroku, ktorým súd podľa § 404 ods. 2 Tr. por. vec odsúdeného K. L. vrátil prokurátorovi do prípravného konania (bod III. uznesenia) odôvodnil tým, že sa nestotožňuje so závermi súdu, ako aj s jeho rozhodnutím v bode II., prípadne v bode III. uznesenia a s týmito závermi nemožno súhlasiť, v prípade bodu II. uznesenia súdu s poukazom na ustanovenie § 189 ods. 1 písm. a) Tr. por., nakoľko uvedený výrok je nesprávny. Uznesenie Okresného súdu Čadca neobsahuje údaj o rozhodnutí, ktoré súd zrušuje, aj keď z uznesenia vyplýva, že ide o rozsudok Okresného súdu Čadca pod č.k. 1T/95/2010

zo dňa 23.2.2011, pričom uvedeným výrokom bol zrušený len výrok o treste, keďže návrh odsúdeného smeroval k zrušeniu uvedeného rozhodnutia súdu pre nálezom Ústavného súdu SR zrušenú tzv. asperačnú zásadu, pričom podľa názoru prokurátora mal byť zrušený aj výrok o vine, a to s poukazom na vrátenie vecí prokurátorovi do prípravného konania s poukazom na ustanovenie § 404 ods. 2 Tr. por. Keďže výrok o vine zostal nedotknutý, vznikla situácia, keď stále existuje právoplatný výrok o vine, no po vrátení vecí do prípravného konania je prokurátor de facto limitovaný pri ďalšom postupe v tom, že opätovne musí uzavrieť dohodu, zrejme už len o treste, keďže výrok o vine zostal nezmenený, no na takýto postup nemusí mať obvinený právny nárok. Prípadne prokurátor môže opätovne podať obžalobu, a to pri existencii právoplatného výroku o vine, kde súd by de facto mal rozhodovať len o uložení trestu, čo pri celom procese upravenom Trestným poriadkom bude problematické, keďže postupnosť krokov je Trestným poriadkom daná a za tejto situácie by boli eliminované postupy vyžadované Trestným poriadkom. Je zrejme, že stanovisko Najvyššieho súdu SR pod Tpj 44/2013 zrušenie asperačnej zásady dáva automaticky do súvisí s právom odsúdeného na obnovu konania, nakoľko tomuto musí byť trest ukladaný v rámci inej sadzby, no nerieši situácia, keď existuje zákonná požiadavka vyjadrené v ustanovení § 404 ods. 2 Tr. por., podľa ktorej v prípadoch zrušenia rozsudku vyhláseného na základe konania o dohode o vine a treste sa vždy musí vec vrátiť prokurátorovi do prípravného konania, kde je na úvahe prokurátora ako bude ďalej pokračovať, či podá obžalobu, či uzavrie dohodu o vine a treste, resp. rozhodne inak. Jediným problémom však zostáva existencia právoplatného výroku o vine a nie je zrejme ako by mal prokurátor riešiť len otázku trestu. Jediným riešením by bolo zrušenie aj výroku o vine dotknutého rozhodnutia Okresného súdu Čadca, ktoré je o to komplikovanejšie, že sa ním zrušil už iný existujúci rozsudok a bol ukladaný tak súhrnný, ako aj spoločný trest. Aj napriek vyššie uvedenej argumentácii a striktnej právnej úprave uvedenej v ustanovení § 404 ods. 2 Tr. por. prokurátor namieta aj správnosť výroku pod bodom III. uznesenia Okresného súdu Čadca s tým, že uvedený postup by sa v tomto prípade nemusel uplatniť. Poukázal pritom na to, že ustanovenie § 404 ods. 2 Tr. por. nerieši situáciu, či bola dohoda o vine a treste uzavretá pred podaním obžaloby po skončení prípravného konania, po podaní obžaloby, prípadne uzavretá priamo na hlavnom pojednávaní. Poukázal tiež na ustanovenie § 400 ods. 2 Tr. por., ktoré fakultatívne umožňuje vrátenie vecí prokurátorovi do prípravného konania, ak to súd považuje za potrebné na objasnenie vecí, pričom sa samozrejme počíta aj so zrušením výroku o vine. Teoreticky možno uvažovať nad tým, že by nebol dôvod na vrátenie vecí do prípravného konania, a to s poukazom na existenciu podaných obžalôb, na podklade ktorých by bolo možné konať, čo samozrejme by nebolo možné v prípade podaného návrhu na schválenie dohody o vine a treste, ktorý je výsledkom ukončeného prípravného konania tak, ako to predpokladá ustanovenie § 404 ods. 2 Tr. por. Prokurátor ďalej poukázal na to, že pokiaľ tak, ako je tomu aj v tomto prípade na základe nálezov Ústavného súdu SR je dôvod len na zrušenie výroku o treste, vecne ani formálne nemá vrátenie vecí do prípravného konania žiadne opodstatnenie. Z praktického hľadiska pritom treba zdôrazniť, že z pohľadu obsahu aj rozsahu nového konania na súde nie je alternatíva, že vec je vrátená do prípravného konania aj pri zrušení len výroku o treste nijako výhodnejšia, či už pre súd, ale ani pre obvineného, naopak zostáva otáznik nad zabránením duplicity vysporiadavania sa súdom s otázkou viny. Navrhol preto, aby krajský súd v časti II. a III. napadnuté uznesenie zrušil a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol, prípadne rozhodol vo veci sám.

Odsúdený K. L. odôvodnil sťažnosť prostredníctvom svojho obhajcu tým, že nesúhlasí s dôvodmi väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., nakoľko za uvedený skutok bol vo výkone trestu odňatia slobody 4 roky. Doterajší pobyt vo výkone trestu odňatia slobody je pre neho dostatočný pre uvedenie si dôsledkov svojho konania. Do rozhodnutia o jeho vine a treste sa chce zamestnať a viesť riadny život. Našiel si prácu, ktorú chce vykonávať a riadne sa živiť, o čom predkladá potvrdenie. Na úkonoch trestného konania, ako aj na pojednávaniach sa bude zúčastňovať. V trestnej činnosti pokračovať nebude. Jeho dlhodobý pobyt vo výkone trestu odňatia slobody je postačujúci. Do rozhodnutia o výroku o jeho vine a treste sa chce zamestnať a viesť riadny život. Ďalší pobyt vo väzbe pri neprimerane zasahoval do jeho základných práv. Z uvedených dôvodov je názoru, že pominuli dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., a preto žiadal uznesenie zrušiť a jeho prepustiť z väzby na slobodu. Súčasne pripojil potvrdenie A. L. o tom, že po prepustení z výkonu trestu menovaného zamestná.

Odsúdený odôvodnil sťažnosť aj sám, pričom poukázal na to, že s daným rozhodnutím o vzatí do väzby v plnej miere sa nestotožňuje a nevidí akýkoľvek dôvod prečo by mal vzatý do väzby. Jednoznačne nebude pokračovať v trestnej činnosti, ani nedokoná daný trestný čin, nakoľko chce viesť riadny a slušný život so svojou rodinou.

Odsúdený sa prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril aj k sťažnosti prokurátora a uviedol, že nesúhlasí s názorom prokurátora, jeho tvrdenia nemajú oporu v Trestnom poriadku ani v inom záväznom právnom predpise. Je toho názoru, že súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď povolil obnovu konania, zrušil výrok o treste a zároveň musel vrátiť vec do prípravného konania. Iná možnosť nie je ani zákonom dovolená. Ak by postupoval súd iným spôsobom, postupoval by zákonom nedovoleným spôsobom a spôsobilo by to nezákonné rozhodnutie, čo je v rozpore so základnými princípmi právneho štátu. Je toho názoru, že súd mal pri ukladaní trestu „zviazané ruky“ a nemohol správne posúdiť a zohľadniť všetky okolnosti konkrétneho prípadu a následne mu nemohol uložiť primeraný, individualizovaný trest v rámci zákonných trestných sadzieb ustanovených zákonodarcom. Trest ako taký musí spĺňať aj požiadavku primeranosti, zásadu pomocnej úlohy trestného práva a poňatie trestného práva ako prostriedku ultima ratio. Navrhol uznesenie v prokurátorom napadnutej časti potvrdiť.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť prokurátora a odsúdeného K. L. nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, pričom výrok o povolení obnovy konania, ako aj na to nadväzujúce výroky, zodpovedajú stavu veci a zákonu. Krajský súd dospel k záveru, že v predmetnej veci bolo potrebné povoliť obnovu konania vo vzťahu k výroku o treste, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť, ktorá vyplýva z citovaného zákonného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, a teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené všetky podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por.

Je nesporné, že odsúdený K. L. podal návrh na povolenie obnovy konania z dôvodu nálezu Ústavného súdu SR z 28.11.2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011, ktorý bol zverejnený dňa 21.12.2012 pod číslom 428/2012 Z.z. a § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. z dôvodu, že trest, ktorý mu bol v uvedenej veci uložený aj s použitím tzv. asperačnej zásady nemá oporu v Ústave SR, a je neprimerane prísny, a teda v zrejmom nepomere a rozpore s účelom trestu.

Krajský súd považuje za potrebné pripomenúť, že rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/95/2010 zo dňa 23.2.2011 bol obžalovaný K. L. uznaný vinným zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 4 Tr. zák. a iné a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/110/2009. Je nesporné, že z výroku o treste vyplýva, že odsúdenému K. L. bol uložený súhrnný trest odňatia slobody s použitím tzv. asperačnej (zostrujúcej) zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení pred nálezom Ústavného súdu SR z 28.11.2012. Súčasne je potrebné uviesť, že bola schvaľovaná dohoda o vine a treste, pričom boli použité aj ustanovenia § 39 ods. 4 Tr. zák.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., účinného do 21.12.2012, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dňa 28. novembra 2012 v pléne o návrhu Krajského súdu v Prešove na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 17 ods. 1, čl. 50 ods. 1 a čl. 141 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodol tak, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, teda v § 41 ods. 2 Tr. zák. časť prvej vety za bodkočiarkou bola vyhlásená za protiústavnú.

Podľa § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. „ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takéhoto právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku".

Je teda nesporné, že bol podaný návrh na povolenie obnovy konania. Ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú skutku alebo osoby páchatel'a (ako skutočnosti alebo dôkazy), nie právneho stavu (zákonných predpokladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu). Naproti tomu v ustanovení § 41b ods. 1 Zákona č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov o konaní pred Ústavným súdom je vymedzený dôvod obnovy konania určený práve zmenou právneho stavu (právnej normy) na podklade nálezu Ústavného súdu SR. Z toho vyplýva, že vo vzťahu k ustanoveniu § 394 ods. 1 Tr. por. ide o osobitnú úpravu - lex specialis, aj keď aplikačne nadväzujúcu. Pokiaľ je podaný návrh na povolenie obnovy konania, ktorý vychádza z okolností predpokladaných v § 41b Zákona o konaní pred Ústavným súdom je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení, aj keď sa v konaní o obnove inak postupuje podľa Trestného poriadku.

Z uvedeného teda vyplýva, že ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Preto súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov. Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, preto nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou" v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., a tým len jednou z podmienok obnovy konania, ale je dôvodom obnovy konania ex lege, teda na základe § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR.

Vzhľadom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že povolenie obnovy konania, na ktorú má dopad nález Ústavného súdu SR, bez skúmania a posúdenia, či trest uložený v pôvodnom konaní je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatela, je v každej takejto veci obligatórne. Preto nie je potrebné, aby už súd skúmal splnenie podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., ale obnovu konania je potrebné povoliť podľa § 394 ods. 1 Tr. por. a ustanovenia § 41b Zákona o konaní pred Ústavným súdom, nakoľko použitie len § 394 ods. 1 Tr. por. by v danom špecifickom prípade nebolo právne výstižné. Uvedené je aj v súlade so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013.

V konaní o povolení obnovy konania v zásade neplatí revízny princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia. Z týchto dôvodov je súd v zásade oprávnený zaoberať sa iba tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania, to znamená, že iba pri tých výrokoch rieši súd otázku, či v návrhu uvedené skutočnosti alebo dôkazy by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi, mohli odôvodniť ich zmenu. Z toho však súčasne vyplýva, že súd nie je oprávnený povoliť obnovu konania pri týchto výrokoch preskúmaného rozhodnutia, pri ktorých nie sú uvedené podmienky splnené, aj keď sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania, aj pokiaľ by išlo o tieto výroky.

Z podanej sťažnosti prokurátora je zrejmé, že tento sa domáha povolenia obnovy konania aj vo výroku o vine. V danej veci však odsúdený K. L. podal návrh na povolenie obnovy konania len vo vzťahu k výroku o treste v rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/95/2010 zo dňa 23.2.2011. Obnova konania je návrhovým konaním, pričom súd je viazaný návrhom navrhovateľa - v danom prípade odsúdeného L.. Nie je preto možné povoliť obnovu konania aj vo výroku o vine, aj keď krajský súd chápe dôvody uvádzané prokurátorom, že majú svoj racionálny podklad. Zákonná úprava umožňuje povolenie obnovy konania aj len v časti a následne na to ustanovuje presný postup súdu v zmysle § 400 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého sa zruší napadnuté rozhodnutie v časti, v ktorej je návrh dôvodný. Okresný súd teda konal správne. Je pravdou, že konanie o dohode o vine a treste má svoje špecifiká, prokurátor však môže analogicky v intenciách Trestného poriadku konať.

Rovnako správny a zákonný je aj výrok o vrtení veci prokurátorovi, nakoľko tento postup vyplýva z ustanovenia § 404 ods. 2 Tr. por. Krajský súd sa nestotožnil s námietkami prokurátora, nakoľko okresný súd postupoval priamo podľa ustanovení Trestného poriadku, a teda zákonne a správne.

Pokiaľ ide o sťažnosť odsúdeného voči výroku o vzatí do väzby, aj toto rozhodnutie súdu je správne, nakoľko sú dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Odsúdený sa dopustil trestnej činnosti pokračovaním konaním, zjavne v snahe získať finančné prostriedky. Okrem toho sa odsúdený dopustil aj v minulosti trestnej činnosti, ako vyplýva z odpisu z registra trestov. Preto je jednoznačne daná obava, že v prípade, že by K. L. zotrval na slobode, mohol by pokračovať v páchaní trestnej činnosti.

Z uvedených dôvodov po zistení, že sťažnosti ako prokurátora, tak aj odsúdeného nie sú dôvodne, tieto krajský súd postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.